

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 231/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. G. H. a Mgr. G. H., obaja bytom P., v ktorej namietajú porušenie ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 14/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. G. H. a Mgr. G. H. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2004 doručená sťažnosť Mgr. G. H. a Mgr. G. H., obaja bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Krajského súdu v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 14 Co 14/03. Za svojho právneho zástupcu v predmetnej veci sťažovatelia označili JUDr. F. M., bytom B.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť sťažovateľov neobsahovala označenie odporcu (§ 20 ods. 1, § 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde), návrh rozhodnutia (petit) (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03), ako ani označenie dôvodov, na základe ktorých si sťažovatelia v nej uplatnili svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Keďže v sťažnosti sťažovateľmi označený právny zástupca JUDr. F. M., bytom B., podľa zistenia ústavného súdu nie je zapísaný do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou, ústavný súd vyzval sťažovateľov, aby mu taktiež predložili splnomocnenie pre konkrétneho advokáta (ním prijaté) na ich zastupovanie pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd listami z 23. júna 2004 (doručenými 28. júna 2004) upozornil sťažovateľov na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že ich sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Súčasne ich v ňom vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy doplnili svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia na výzvu ústavného súdu reagovali prostredníctvom JUDr. F. M. podaním z 8. júla 2004, ktorým však nedoplnili svoju sťažnosť tak, aby spĺňala všetky náležitosti sťažnosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde (sťažovatelia

nevymedzili petit a nepredložili splnomocnenie pre advokáta zapísaného do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou na ich zastupovanie pred ústavným súdom). Neurobili tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia ani napriek výzve ústavného súdu z 23. júna 2004 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránili, hoci boli na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozorení.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2004